

خبر

آخرین نرخ بی‌کاری در کشور اعلام شد

طبق اعلام مرکز آمار ایران، نرخ بی‌کاری در میان جمعیت ۱۵ سال و بیشتر در کشور طی زمستان سال گذشته ۷٫۸ درصد محاسبه شده‌است. به گزارش ایستا، بر اساس شاخص‌های کلان اقتصادی و اجتماعی کشور که از سوی مرکز آمار ایران اعلام شده، در پایان زمستان سال گذشته، نرخ بی‌کاری در جمعیت ۱۵ساله و بیشتر به ۷٫۸ درصد رسید که نسبت به فصل قبل (پاییز ۱۴۰۳) معادل ۰٫۶ درصد افزایش را نشان می‌دهد. مطابق این داده‌ها، نرخ بی‌کاری در مردان از ۵٫۹ درصد در پاییز ۱۴۰۳ به ۶٫۵ درصد در زمستان سال گذشته رسید. در بخش زنان نیز از ۱۳٫۷ درصد در پاییز سال گذشته به ۱۴٫۲ درصد در پایان زمستان ۱۴۰۳ رسید. همچنین در مناطق شهری، نرخ بی‌کاری از ۷٫۸ درصد در پاییز به هشت درصد در زمستان سال گذشته و در مناطق روستایی این نرخ از ۵٫۲ درصد در پاییز سال ۱۴۰۳ به ۶٫۹ درصد در زمستان سال گذشته رسید. این درحالی است که نرخ بی‌کاری در جمعیت ۱۵ساله و بیشتر در مدت مشابه سال قبل از آن (سال ۱۴۰۲) در کل کشور ۸٫۶ درصد، در بخش مردان ۷٫۱ درصد، در بخش زنان ۱۵٫۶ درصد، در مناطق شهری ۹ درصد، در مناطق روستایی ۷٫۱ درصد اعلام شده است. مطابق داده‌های فصلی مرکز آمار ایران از شاخص‌های کلان اقتصادی-اجتماعی کشور در زمستان سال گذشته، نرخ بی‌کاری در جمعیت ۱۸ تا ۳۵ سال کشور از ۱۴٫۳ درصد در پاییز به ۱۴٫۸ درصد در پایان فصل زمستان رسید. در بخش مردان در این ردیف سنی، نرخ بی‌کاری از ۱۱٫۶ درصد در پاییز به ۱۲٫۱ درصد در بخش زنان از ۲۴٫۱ درصد به ۲۵٫۲ درصد، در مناطق شهری از ۱۵٫۱ درصد به ۱۵٫۲ درصد و در مناطق روستایی از ۱۱٫۳ درصد به ۱۳٫۲ درصد در زمستان سال گذشته نسبت به فصل قبل از آن یعنی پاییز رسید. گفنتی است نرخ بی‌کاری در میان جمعیت ۱۸تا ۳۵ سال کشور در مدت مشابه سال قبل از آن (زمستان سال ۱۴۰۲) معادل ۱۵٫۷ درصد، در بخش مردان ۱۲٫۷ درصد در بخش زنان ۲۷٫۱ درصد، در مناطق شهری ۱۶٫۴ و در مناطق روستایی ۱۳٫۱ درصد اعلام شده است.

یادداشت

شیراز عزیز؛آزاده خاطر،اما امیدوار...

...اردیبهشت ماه امسال هم گردشگران را از اطراف و اکناف ایران و جهان در مرکز شهر قدیم می‌دیدیم که از بازار وکیل، مجموعه ارگ کریمخان، باغ‌های مقبره‌های حافظ و سعدی، هفت تن و چهل تن و نیز باغ ارم و باغ دلگشا و باغ جهان‌نما دیدن می‌کردند و روزی را هم برای رفتن به تخت جمشید و نقش رستم می‌گذاشتند تا از شکوه صلح‌آمیز گذشته‌های باستان لذت ببرند و به ایرانی‌بودن خود بنازند. اما متأسفانه گاهی پیش می‌آید که این عیش با دیدن نشانه‌هایی از بی‌خردی منقش می‌شود و انسان نظاره‌گر افسوس می‌خورد که چرا! بله، رفتیم و باز دیدیم که تخریب‌های وسیع در اطراف حرم مطهر شاه‌چراغ امجد انجام داده‌اند. تمام خاطرات دوران جوانی‌ام از اطراف حرم و یافت زنده و ارگانیک آن، جمله در هم پیچید. و دیگر نه کوچه باریکی که از دور بشارت رسیدنت به منظر مسجدجامع قدیم شیراز را نوید دهد و نه خانه‌های قدیمی تکیه‌داده به یکدیگر، که زمانی آن حال‌وهوای قدیمی یافت درهم‌تنیده را مجسم می‌کرد. در اطراف حرم همه فضاهای وسیع بولدورز انداخته‌شده منظر ساده‌ترسوسازهای کلان‌مقیاس و بزرگ بودند که بی‌های‌شان معلوم بود و قاعدتا در ادامه توسعه‌هایی خواهند بود که امروز چهره آن ساحت مقدس و روحانی را مخدوش کرده است؛ انواع و اقسام مغازه‌هایی که نه ربطی به اشتیاق زائران دارند و نه به محیط زیار‌نگاهی حضرت شاه‌چراغ در پشت حرم از یک سو همین راسته‌های تجاری با نام بین‌الحرمین، بافت را از سال‌ها قبل از بین برده، کل محله بیات پاک شده بود. از سویی دیگر فضاهای بزرگی صرف ساختمان‌های شورای شهر و دیگر ساختمان‌هایی شده بود که اگر چه معماری زیبا و فضایی باز و حوض و فواره مطمحلی دارند، اما به نظر من آن‌همه تخریب و تراشیدن کامل بافت را توجیه نمی‌کنند؛ زیرا ساختن‌شان در هر نقطه دیگری از شهر ممکن بود. درواقع گشودن آن همه فضای عمومی -تجاری فقط بافت قدیم و مانوس و کوچه‌های آن را از بین برد و عجب آنکه خیلی هم مستری نداشت. حیرت‌انگیز آنکه چند سال پیش تمام بافت اطراف مدرسه خان -باکیفیت‌ترین بنای تاریخی شیراز- را کوپیدند و امروز اطرافش همه پاساژهای شهر قدیم و زیر کلاس درس ملاصدرا نشی‌ت می‌فروشتند. اما آنچه امید من را برای حفاظت از شهر قدیم پابرجا نگه داشت، خانه‌هایی بودند که دیدم در این بافت‌های زخم‌خورده از دست سوداگران، از خود دفاع می‌کردند. این خانه‌ها از سوی خود مردم و بخش خصوصی در محلات دیگر شهر قدیم شیراز مانند محله سنگ سیاه و محله ده بزرگی (محله پهلوان‌ها) و اطراف دروازه سعدی به زیبایی مرمت شده بودند و همه نشان از سلیقه و علاقه شیرازی‌ها به حفظ بافت زیبای شهر قدیم و همه خانه‌های قدیمی آن داشت. اتفاقا در همین بافت‌ها بود که کسانی مثل دکتر فرزاد گواهیی و خانم مهندس مریم مرزبان سال‌ها رسماً و با دل و جان کار کرده بودند تا محله سنگ سیاه را -با بنای شاخص تاریخی بی‌بی دخترن در میانش- سامان دهند. یک ساماندهی اساسی بافت قدیم به کمک شهرداری که هم شبکه‌های تاسیساتی و فاضلاب را به‌خوبی نو کرده و کشیده بود و هم سفرش بسیار زیبایی برای کوچه‌ها ایجاد کرده بود که در کنار کارهای مرمتی حمیدرضا جهان‌گیرم و معماران زیبای علی سوداگران در بافت قدیم، همه قابل تحسین و قدرانی است. در دو جلسه‌ای که در دانشگاه شیراز و دانشگاه حافظ شیراز برای‌مان گذاشته بودند، دانشجویان مشتاق و صمیمی همه قول دادند که بیشتر به بافت قدیم بروند و به کمک استادان فرهیخته خود دکتر خلیل حاجی‌پور و خانم‌ها دکتر حائری، دکتر اختیاری و دکتر هیوا رحمانی همه جایش را خوب بشناسند. برای آگاهی آن یکوشند و گام بردارند تا آرامش به شهرشان بازگردد. شهر شیراز همچنین به فضاهای فرهنگی درجه‌یکی مانند کتاب‌فروشی آبی و خیریه نمازی می‌بالد که به اتفاق استاد دبیری در هر دو آنها نشست‌هایی عمومی داشتیم و با هنرمندان و دوست‌داران ادبیات به گفت‌وگو نشستیم. در دنبایی که روندهای جهانی‌شدن، تغییرات اقلیمی، فناوری‌های نوین و سرگشتگی جوامع محلی در پاسخ به چالش‌های اجتماعی و اقتصادی سایه خود را بر همه چیز می‌اندازد، حفاظت از ارزش‌های محلی که به شکل فرهنگی و در قالب هنر موسیقی، معماری سنتی شهری و روستایی، و به‌ویژه آداب و رسوم زندگی محلی مانند غذاها، لباس‌های محلی و پذیرایی‌های خاص جلوه می‌کند، می‌تواند هویت و فطرت مردمان را حفظ کند و پاس بدارد. شهرهایی غنی از فرهنگ و تمدن مانند شیراز نباید به حرکت‌های سوداگرانه تن دهند و نابود شوند. حتی بسیاری شهرهای کوچک ایران‌زمین کیفیتی یگانه و جهانی دارند و مردم هر شهر ایرانی می‌توانند مثل شیراز و یرد، ارکان و میند، اصفهان و نائین، سمنان و تربت جام و... ویژگی‌های فرهنگی و بافت‌ها و بناهای ثبت‌شده تاریخی خود را به عنوان نشانه یا برند یگانه خود، پرورش و به جهان‌بان ارائه داه و برای خود و کشور‌مان ثروت و افتخار بیافرینند.

باوعده‌های دروغ چه باید کرد؟

حال مقایسه کنید با آنان که اجازه سؤال نمی‌دهند یا جواب نامربوط می‌دهند یا در برابر فاجعه‌هایی که یک یک یار‌ه، بلکه به صورت مرمز در کشور وجود دارد و یکی، دوتا هم نیست، سکوت اختیار کرده و حاضر به پذیرش هیچ راه‌حلی و اجرای آن نیستند؛ مانند فاجعه نشست زمین، به خطر افتادن کشاورزی کشور، گسترش یسماندها و فاضلاب‌ها، نابودی آثار تاریخی و زیربناها. چند سال قبل کتاب تاریخی از ایران تهیه شد. بحث بر آن بود که نام آن را چه بگذاریم. ایران سرزمین شجاعت، ایران سرزمین تاریخ درخشان، ایران کهن‌سرزمین روشایی، ایران سرزمین دانش، ایران سرزمین هشیاری و بیداری. امروز اگر بخواهیم چنین نام‌گذاری کنیم، با این رفتارها چه نامی را باید انتخاب کنیم؟

صفحه‌ای از اول

درحالی‌که هزینه‌های تولید جهش داشته و کم‌آبی گریبان تولید را گرفته، نرخ خرید تضمینی گندم ثابت مانده است

گرفتاران خشک‌سالی و معیشت

محمدشهرایی

محمدشهرایی

در سال‌های اخیر بسیار پیچیده و بحرانی شده است و هم‌اکنون کشاورزان با چالش‌های بسیاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند. هزینه‌های تولید و نهاده‌های کشاورزی همچون کود شیمیایی، سموم، بذر، سوخت و دستمزد کارگران افزایش چشمگیر داشته و این موضوع سبب شده تولید گندم برای بسیاری از کشاورزان دیگر توجیه اقتصادی نداشته باشد. علاوه بر این، نرخ خرید تضمینی گندم که از سوی دولت تعیین شده، به‌هیچ‌وجه قادر به پوشش هزینه‌های تولید نیست. این سننله به‌ویژه در سال‌های اخیر بیشتر خود را نشان داده و اکنون با توجه به افزایش تورم و نوسانات نرخ ارز این مشکل جدی‌تر شده و معیشت کشاورزان را به سختی انداخته است». او در ادامه می‌گوید: «کود شیمیایی یکی از هزینه‌های اصلی تولید گندم است و قیمت آن در سال‌های اخیر افزایش شدیدی داشته است. مثلاً قیمت کود اوره و فسفات ظرف یک سال به بیش از دو برابر افزایش پیدا کرده است. این افزایش قیمت‌ها به طور مستقیم بر تولید گندم تأثیر گذاشته و موجب کاهش بهره‌وری در برخی مناطق شده است. علاوه بر آن، قیمت سموم کشاورزی نیز بسیار بالا رفته است. گندم‌کاران مجبورند برای جلوگیری از بیماری‌ها و آفات، هزینه‌های زیادی را برای خرید سموم و آفت‌کش‌ها متقبل شوند».

به گفته این مقام صنفی: «یکی دیگر از مسائل جدی، افزایش هزینه‌های انرژی است. قیمت سوخت برای ماشین‌آلات کشاورزی افزایش قابل توجه داشته و این موضوع هزینه‌های حمل‌ونقل و آبیاری را به‌شدت بالا برده است. علاوه بر این، دستمزد کارگران نیز در سال‌های اخیر افزایش زیادی داشته که باعث شده هزینه‌های نیروی انسانی برای گندم‌کاران سنگین‌تر شود».

مدیرعامل بنیاد ملی گندم‌کاران تأکید می‌کند: «رشد قابل توجه هزینه‌های تولید کشاورزی در شرایطی است که نرخ خرید تضمینی گندم بسیار پایین است و در سال زراعی جاری، نرخ خرید تضمینی گندم برای هر کیلوگرم ۲۰ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده اما با توجه به افزایش هزینه‌های تولید، این نرخ برای کشاورزان توجیه اقتصادی ندارد و انگیزه کشت را تضعیف کرده است. به‌ویژه اینکه کشاورزان در بسیاری از مناطق کم‌آب شرایط دشواری برای تولید پیش‌رو دارند و نفع‌ها عایدی و سودی ندارند، که ممکن است متضرر شوند. بنابراین از آنجایی که گندم‌کاران به‌ویژه در مناطق محروم و دور از مرکز به‌سختی

می‌توانند هزینه‌ها را تأمین کنند، این وضعیت باعث شده که بسیاری از آنها یا از کشت گندم منصرف شوند یا کاهش سطح کشت خود را در دستور کار قرار دهند».
ایمانی تأکید می‌کند: «با نرخ نازل خرید تضمینی گندم بدون شک تولید گندم در کشور با کاهش جدی روبه‌رو می‌شود و اگر این روند ادامه پیدا کند ما به‌زودی با بحران‌های جدی در تأمین گندم مواجه خواهیم شد؛ چراکه بسیاری از کشاورزان به دلیل نبود صرفه اقتصادی، به سمت کشت محصولات دیگر رفته‌اند که هزینه تولید کمتر و سودآوری بالاتری دارند. به‌ویژه در مناطقی که آب محدود است، کشاورزان به‌جای گندم به کشت محصولات کم‌آب‌پرتر مانند زعفران، گیاهان دارویی یا حتی سبزیجات روی آورده‌اند». او همچنین توضیح می‌دهد: «این تغییرات نه تنها باعث کاهش تولید گندم می‌شود، بلکه ممکن است در آینده‌ای نه‌چندان دور منجر به واردات بیشتر گندم و وابستگی به کشورهای دیگر برای تأمین نیازهای داخلی شود و امنیت غذایی کشور را به خطر بیندازد. بنابراین لازم است دولت در نرخ خرید تضمینی گندم به طور جدی بازنگری کند. ما پیشنهاد داده‌ایم که نرخ خرید تضمینی گندم باید حداقل به ۲۵ هزار تومان افزایش یابد تا کشاورزان بتوانند هزینه‌های تولید خود را جبران کنند. علاوه بر این، دولت باید از کشاورزان حمایت‌های بیشتری داشته باشد. پرداخت به موقع مطالبات گندم‌کاران یکی از مواردی است که باید فوراً اصلاح شود. در سال‌های گذشته، کشاورزان به دلیل تأخیر در پرداخت مطالبات خود از سوی دولت، با مشکلات جدی مواجه شده‌اند. این تأخیر در پرداخت‌ها باعث شده گندم‌کاران نتوانند به‌موقع مواد اولیه را تهیه کنند و در زمان برداشت محصول دچار بحران‌های مالی شوند».

این مقام صنفی می‌گوید: «همچنین، باید برنامه‌های حمایتی و آموزشی برای گندم‌کاران طراحی شود. استفاده از بذرهای اصلاح‌شده و مقاوم به خشکی، آموزش‌های کشاورزی برای افزایش بهره‌وری و بهبود کیفیت تولید گندم می‌تواند به طور قابل توجهی کمک کند».

کشاورزان می‌گویند هزینه‌های خود را به‌سختی پوشش می‌دهند و حالا دولت نفع‌ها قیمت یابینی برای محصول آنها در نظر گرفته است که تأخیر زیادی در پرداخت مطالبات خود دارد و کشاورزان را برای کشت‌های بعدی با کمبود تکنیکی و دست خالی مواجه می‌کند.

درسهایی از حادثهٔ بندر شهید رجایی

تداوم توسعه ناپایدار چه تبعاتی در ایران دارد؟

آتی – متمرکز بود، اما در اواخر قرن بیستم به طور فزاینده‌ای تشخیص داده شد که سوانح و آسیب‌پذیری ناشی از آنها، به عملکرد انسان‌ها و نحوه توسعه مربوط هستند. فقط با کاهش و مدیریت ریسک عمدتاً پیشگیرانه و کم‌کردن برعربیت و آسیب‌پذیری می‌توانیم از تلفات جلوگیری کرده و آثار سوانح را کاهش دهیم. اصلی‌ترین فرصت برای کاهش ریسک در کاهش آسیب‌پذیری و کمتر قرارگرفتن در معرض آن است. کاهش این دو مؤلفه ریسک مستلزم شناسایی و کاهش محرک‌های اصلی ریسک است که به‌ویژه با عملکرد ضعیف توسعه اقتصادی و شهری، تخریب محیط زیست، فقر و نابرابری که شرایط ریسک را ایجاد و تشدید می‌کنند، مرتبط است. معدن زغال‌سنگ پروده در طیس در ۵۴۰کیلومتری تهران ساعت ۲۱ روز شنبه ۳۱ شهریور ۱۴۰۳ در حالی که ۶۹ کارگر داخل آن بودند، منفجر شد. ۵۱ کشته و ۲۰ مجروح خسارات جانی این فاجعه ناشی از نبود ایمنی بود. این انفجار در ژرفای ۲۵۰متری سطح زمین و پس از نشت گاز متان رخ داد. ۲۸ کارگری که از معدن تخلیه شدند، در بیمارستان بستری شدند. کارگران هنگام انفجار در بلوک‌های یا B معدن بودند. در نجات اولیه، مقادیر زیادی گاز متان داخل هر دو بلوک بود. میزان انتشار در بلوک B بیشتر بود که امدادگران قادر به ورود به آن نبودند. ۴۷ کارگر در بلوک B و ۲۲ کارگر در بلوک C در زمان انفجار در معدن بودند.

در نیمه‌شب ۲۶ آذر ۱۴۰۳، ساختمان شش طبقه‌ای در منطقه زیتون کارمندی اهواز فرو ریخت، اما خوشبختانه این حادثه تلفات جانی نداشت. به گفته سخنگوی سازمان آتش‌نشانی اهواز، علت ریزش، نالین‌بودن سازه ساختمان بوده که در زلزله ۱۰ روز پیش دچار نشست و آسیب‌دیدگی شده و پیش از وقوع حادثه تخلیه شده بود. این اتفاق در حالی رخ داده است که شدت شتاب زلزله اخیر به حدی نبوده که بتواند خرابی‌های گسترده‌ای ایجاد کند، مگر آنکه ساختمان از پیش مستعد فروپاشی بوده باشد. این خردا، همچون حادثهٔ متروپل آبادان، هشدار جدی درباره پیامدهای ساخت‌وساز غیرایمن و فساد گسترده در مدیریت شهری است. انفجار در بندر شهید رجایی در ششم اردیبهشت سال جاری که با ۷۰ کشته همراه شد نیز نشان از تداوم فجایع ناشی از توسعه ناپایدار دارد. مدیریت ریسک سانحه شامل راهبردهایی است مانند جلوگیری از ایجاد ریسک‌های جدید، توزیع ریسک برای جلوگیری از تمرکز خسارات، ترکیب راهبردهای بالا به پایین و نهادی، با رویکردهای از پایین به بالا و محلی و مبتنی بر جامعه. برنامه‌های مدیریت ریسک در زیرمجموعه «توسعه پایدار» معنی‌دار است. قبل از اینکه بتوانیم ریسک را کاهش دهیم، باید مخاطرات و آسیب‌پذیری افراد و دارایی‌ها در برابر آن مخاطرات را درک کنیم؛ چراکه اقدامات برای اجتناب از مخاطرات موجود و جدید سوانح، اغلب هزینه کمتری نسبت به امداد و واکنش به سوانح بعد از وقوع دارد. توسعه ناپایدار، زمینه‌ساز توسعه به‌شدت ناپایدار و فسادی است که نمونه‌های فاجعه‌بار آن هرساله مردم ما را داغدار می‌کند.

ایران به عنوان یک کشور درحال‌توسعه، با چالش‌هایی مانند تخریب محیط زیست، خطرات ایمنی صنعتی و سوم‌مدیریت منابع روبه‌روست. به‌کارگیری بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) در توسعه پایدار می‌تواند رشد اقتصادی را افزایش دهد و در عین حال رفاه و حفاظت اکولوژیکی و اجتماعی را تضمین کند.

گزارش

طرح اتحادیه اروپا برای حذف وابستگی به گاز روسیه

اتحادیه اروپا از طرح توقف تدریجی واردات گاز و ال‌ان‌جی روسیه تا پایان سال ۲۰۲۷ رومنایی کرد. به گزارش الینا از خبرگزاری روتترز، کمیسیون اروپا روز سه‌شنبه (۱۶ اردیبهشت) اعلام کرد: اروپا ماه آینده اقدام‌های قانونی را برای توقف تدریجی واردات گاز روسیه و گاز طبیعی مایع‌شده (ال‌ان‌جی) از سوی کشورهای عضو اتحادیه اروپا تا پایان سال ۲۰۲۷ میلادی پیشنهاد خواهد کرد. کمیسیون اروپا در ماه ژوئن پیشنهادهای قانونی برای ممنوعیت تجارت جدید گاز و ال‌ان‌جی روسیه و ممنوعیت واردات اتحادیه اروپا در قالب قراردادهای تک‌محمله کنونی تا پایان سال ۲۰۲۵ را ارائه خواهد کرد. روسیه پیش از آغاز تنش با اوکراین در فوریه سال ۲۰۲۲ میلادی، بزرگ‌ترین عرضه‌کننده گاز اروپا بود و حدود ۴۵ درصد از گاز کشورهای عضو اتحادیه اروپا را تأمین می‌کرد.

این سهم در سال گذشته میلادی (۲۰۲۴) به ۱۹ درصد کاهش یافت و اتحادیه اروپا متعهد شده است در پاسخ به تنش‌های مسکو-کی‌یف، آن را به طور کامل حذف کند. شرکت‌هایی ازجمله توتال انرژی و ناتوگرکی اسپانیا که قراردادهای بلندمدت تأمین ال‌ان‌جی با روسیه دارند، قراردادنشان تا دهه ۲۰۳۰ میلادی ادامه خواهد داشت.

طرح‌های اتحادیه اروپا بر کشورهای از جمله مجارستان و اسلواکی که همچنان گاز روسیه را با خطوط لوله دریافت می‌کنند و کشورهای مانند بلژیک، فرانسه، هلند و اسپانیا که محموله‌های ال‌ان‌جی روسیه را خریداری می‌کنند، تأثیر خواهد گذاشت. دیگر کشورها از جمله لهستان و کشورهای بالتیک، خرید گاز روسیه را متوقف کرده‌اند. برای تلاش در ردیابی بهتر واردات از روسیه، کمیسیون همچنین قوانینی را پیشنهاد خواهد کرد که شرکت‌ها را ملزم به افشای حجم و مدت قراردادهای گاز روسیه خود می‌کند.

نفت

برخلاف گاز، اتحادیه اروپا تحریم‌هایی را بر حجم عمده‌ای از واردات محموله‌های نفت خام روسیه به‌استثای اسلواکی و مجارستان اعمال کرده است. اتحادیه اروپا الزام‌هایی را برای اسلواکی و مجارستان پیشنهاد خواهد کرد تا برنامه‌های ملی برای چگونگی قطع خرید نفت روسیه تا پایان سال ۲۰۲۷ را بپذیرند. این دو کشور همچنان بیش از ۸۰ درصد نفت خود را از روسیه وارد می‌کنند. اکنون فقط سه درصد از کل واردات نفت اتحادیه اروپا از روسیه است، درحالی‌که این رقم پیش از تنش‌های مسکو -کی‌یف حدود ۲۷ درصد بود. براساس اعلام کمیسیون اروپا، کشورهای عضو اتحادیه اروپا ملزم به ارائه طرح‌های ملی برای حذف تدریجی گاز روسیه تا پایان سال ۲۰۲۷ خواهند بود.

اتفاق‌های آینده

پیشنهادهای قانونی کمیسیون اروپا که قرار است در ماه ژوئن ارائه شود، به تصویب پارلمان اروپا و اکثریت واجد شرایط کشورهای عضو نیاز دارد. به این معنا که یک یا دو کشور نمی‌توانند این طرح‌ها را مسدود کنند. درصورتی‌که ممنوعیت معاملات گاز روسیه تا پایان سال جاری میلادی اعمال شود، کشورهای اتحادیه اروپا و قانون‌گذاران باید این مذاکرات را سریع دنبال کنند. اگرچه اقدام‌های اتحادیه اروپا به گزینه‌های قانونی مورد استفاده بستگی دارد که کمیسیون روز سه‌شنبه آنها را مشخص نکرد. دان یورگنسن، کمیسیونر انرژی اتحادیه اروپا گفت: این پیشنهادها به منزله حالت فوق‌العاده (یک رویداد غیرعادی پیش‌بینی که شرکت‌ها می‌توانند آن به عنوان زمینه‌ای برای خروج از قراردادهای گاز استفاده کنند) خواهد بود. اما وکلا هشدار داده‌اند در صورت عدم تحریم، کناره‌گیری خریداران از قراردادهای گاز با استفاده از حالت فوق‌العاده، بدون جریمه مالی یا دآوری دشوار خواهد بود.

اتحادیه اروپا در سال گذشته میلادی ۳۲ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی با خط لوله و ۲۰ میلیارد مترمکعب ال‌ان‌جی از روسیه وارد کرده که دوسوم آن تحت قراردادهای بلندمدت بود و بقیه خریدند تا به‌صورت تک‌محمله و بدون قرارداد بوده است.

صفحه‌ای از اول